

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Petru Tarlev, reprezentat de avocatul Vadim Furtună,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tarlev Petru împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului administrativ,

împotriva încheierii din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3r-315/25
NR. PIGD 2-25120559-01-3r-19112025)*

Acțiunea în contenciosul administrativ a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209 Cod administrativ; Repunerea în termen.

Curtea de Apel Centru (G. Mîra, N. Ghedrovici, A. Bostan)

11 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Petru Tarlev, reprezentat de avocatul Vadim Furtună,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 21 august 2025 Tarlev Petru a sesizat Curtea de Apel Centru cu acțiune în contencios administrativ înaintată către Autoritatea Națională de Integritate prin care a solicitat admiterea acțiunii înaintate, repunerea în termen a acesteia și anularea în întregime ca fiind ilegal – Actul de constatare nr. 166/23 din 05.11.2024 emis de ANI prin care s-a decis:

„1. Se constată încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese de către domnul Petru Tarlev, ex-primar al sat. Bașcalia, r-nul Basarabeasca, prin nedeclararea în modul și termenul stabilit a conflictului de interese în conformitate cu art. 12 alin. (5) - (7) din Legea nr.133/2016, fapt prin care a admis consumarea conflictului de interese real, în sensul art. 12 alin. (10) al Legii nr. 133/2016, în circumstanțele de drept și de fapt expuse în partea constatatoare a prezentului act.;

2. Se decede domnul Tarlev Petru din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, inclusiv și mandatul de primar, cu excepția altor funcții electiv, pe o perioadă de 3 (trei) ani de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese;

3. Se înscrie domnul Tarlev Petru în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.”

2. Reclamantul consideră Actul de constatare nr. 166/23 din 05.11.2024 ca fiind un act administrativ ilegal, care urmează a fi anulat.

3. Referitor la repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată a indicat că, luând în considerare timpul scurs de la ultima corespondență a pârâtului adresată reclamantului, cât și în vederea clarificării situației de fapt, reclamantul, având drept temeii prevederile Legii nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, coroborat cu prevederile Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, la data de 16.07.2025 a adresat o cerere către ANI prin care a solicitat comunicarea stadiului actual al procedurii de control inițiată în baza sesizării nr. 9408 din 08.07.2024, privind pretinsa încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese, cât și în cazul în care a fost emis un act de constatare sau orice altă decizie pe marginea

sesizării, să i se expedieze o copie a actului sau a altor acte relevante, în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

4. A comunicat că, prin scrisoarea nr. 04/6688 din 21.07.2025 pârâtul l-a informat că actul de constatare nr. 166/23 i-a fost remis prin scrisoarea nr 04-23/9641 din 05.11.2024.

5. A mai indicat că dat fiind faptul ca plicul cu scrisoarea a fost returnat în adresa ANI cu mențiunea nereclamant, actul de constatare a fost expediat repetat în adresa reclamantului, care din afirmațiile pârâtului, a fost recepționată la data de 11.12.2024.

6. Reclamantul a concluzionat că, deși pârâtul a menționat că deține dovada recepționării, în realitate această scrisoare nu a fost primită de către reclamant, astfel reclamantul nu a avut posibilitatea să facă cunoștință cu conținutul actului și să formuleze o contestație.

7. Totodată reclamantul mai remarcă că, eventualul refuz de repunere în termen, ar priva pe acesta de dreptul constituțional la un proces echitabil și acces la justiție, garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova. Este de remarcat și acel fapt că termenele procedurale trebuie interpretate și aplicate astfel încât să nu restrângă nejustificat drepturile persoanei aflate în imposibilitate obiectivă de a acționa. Astfel, reclamantul ține să menționeze că în lipsa comunicării efective a actului de constatare nr. 166/23, termenul de 30 de zile prevăzut la art. 36 alin. (1) din Legea nr. 132/2016 nu putea începe să curgă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

8. Prin încheierea din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului Tarlev Petru cu privire la repunerea în termen. S-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Tarlev Petru, în temeiul art.207 alin.(2) lit. d) Cod administrativ.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

9. La 12 noiembrie 2025 Petru Tarlev, reprezentat de avocatul Vadim Furtună, a declarat recurs împotriva încheierii din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi încheieri de repunere în termen a acțiunii.

10. În motivarea recursului a indicat că Curtea de Apel Centru a aplicat o interpretare restrictivă a prevederilor art. 36 alin. (1) din Legea nr. 132/2016 și art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, considerând că termenul de 30 de zile pentru contestarea actului de constatare al Autorității Naționale de Integritate începe să curgă de la data emiterii actului. Totuși, această concluzie nu este una absolută, întrucât reglementările menționate supra lasă loc de interpretare rezonabilă privind momentul de la care începe să curgă termenul pentru contestarea actului. Astfel, art. 36 alin. (1) din Legea nr. 132/2016, prevede termenul de 30 de zile „de la emiterea actului”, dar nu exclude aplicarea regulii generale din art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, potrivit căreia termenul curge „de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă”.

11. Recurentul susține că potrivit art. 33 Cod administrativ, comunicarea între autorități și participanți se poate realiza prin orice mijloc eficient (poștă, poștă electronică, fax, telefon etc.). Scopul acestei comunicări este ca persoana să ia efectiv cunoștință de conținutul actului. Prin urmare, legea pune accentul pe comunicarea efectivă a actelor administrative, nu pe formalitatea expedierii și/sau publicării, respectiv momentul în care destinatarul a fost în mod real informat este cel care determină începutul curgerii termenului procedural.

12. De asemenea, art. 35 alin. (2) din Legea nr. 132/2016 impune expres inspectorului de integritate obligația „de a transmite actul de constatare în formă scrisă persoanei supuse controlului”, ceea ce constituie o garanție procesuală a dreptului la apărare. În coroborare cu art. 2 alin. (2) Cod administrativ, care permite derogarea de la normele generale doar în măsura în care aceasta este „absolut necesară și nu contravine principiilor codului”, rezultă că formularea „de la emitere” din Legea nr. 132/2016 trebuie interpretată în concordanță cu principiul comunicării efective prevăzut de art. 33 Codul administrativ.

13. Așadar, în condițiile în care actul administrativ nu a fost comunicat în mod real, termenul de 30 de zile nu putea începe să curgă. Orice interpretare contrară, bazată exclusiv pe data emiterii, conduce la restrângerea nejustificată a dreptului la apărare și a accesului liber la justiție, contrar art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. Recurentul indică că în speță, actul de constatare nr. 166/23 a fost expedit inițial prin poștă, însă plicul a fost returnat cu mențiunea „nereclamat”. Ulterior, intimatul susține că actul ar fi fost recepționat la 11.12.2024.

15. Recurentul a afirmat în cererea de repunere în termen că nu a primit niciodată actul și că a luat cunoștință despre existența lui abia la 21.07.2025, în urma unei cereri adresată intimatului. Această susținere este confirmată de corespondența anexată la dosar (cererea din 16.07.2025 și răspunsul ANI nr. 04/6688 din 21.07.2025). Astfel, lipsa comunicării actului administrativ este, în sine, un motiv obiectiv, recunoscut de practica judiciară ca temei de repunere în termen.

16. Prin referința din 25 noiembrie 2025 intimatul Autoritatea Națională de Integritate a solicitat respingerea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Art. 241 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:
„încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

18. Art. 242 din Codul administrativ relevă că:
„recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic”

19. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:
„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel”

20. Art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ prevede că:
„examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul”

21. Art. 96 alin. (1) și (2) din Cod administrativ,
„(1) Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

(2) Autoritățile publice trebuie să se asigure că participanții la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum și modalități alternative.

22. Art. 97 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ,
„notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată”.

23. Art. 105 Cod administrativ:

„(1) Dacă notificarea nu poate fi efectuată conform art. 103 lit. c) sau art. 104, înscrisul de notificat poate fi depus la oficiul poștal în a cărui circumscripție se află locul notificării. Persoana care efectuează notificarea menționează data notificării pe plicul înscrisului de notificat.

(2) Despre depunere se întocmește o înștiințare scrisă, care se atașează la ușa locuinței persoanei ce urmează a fi notificată, la ușa spațiilor ei de activitate sau la ușa instituției comunitare în care locuiește. Înștiințarea trebuie să conțină data atașării, denumirea și adresa oficiului poștal la care se depune înscrisul de notificat, precum și date despre durata termenului de păstrare și începutul curgerii acestuia.

(3) Înscrisul se consideră notificat odată cu atașarea înștiințării scrise.

(4) Oficiul poștal ține înscrisul depus la îndemână pentru a fi ridicat pe parcursul a 3 luni. Termenul începe să curgă din ziua în care a fost atașată înștiințarea. După expirarea termenului, înscrisurile care nu au fost ridicate se expediază înapoi autorității publice care a dispus notificarea”.

24. Art. 22 alin. (3), (4), (5) din Codul civil:

„(3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat.

(4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) când este predată destinatarului; b) când este predată la adresa poștală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică; c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau d) când este pusă în orice alt fel la dispoziția destinatarului într-un loc și într-un mod care fac posibil în mod rezonabil accesul destinatarului, fără întârziere.

(5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi”.

25. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate”.

26. Art. 189 din Codul administrativ

„(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ”.

27. Art. 207 din Codul administrativ

„(1) Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209”.

28. Art. 209 din Codul administrativ

„(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă”.

29. Art. 2 Cod administrativ

„(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

30. Art.36 alin.(1) din Legea nr.132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate,

„actele de constatare menționate la art. 34 alin. (1) și (2), cu excepția actelor de constatare a diferenței substanțiale între veniturile obținute, cheltuielile realizate și averea dobândită, pot fi contestate la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la emitere, de către persoana supusă controlului, de către autorul sesizării sau de către persoanele menționate la art. 33 alin. (4) și (5), afectate nemijlocit de actele respective.

31. Art.35 alin.(2) din Legea nr.132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate,

„actul de constatare se emite prin publicarea acestuia pe pagina web oficială a Autorității. Inspectorul de integritate, în termen de 5 zile de la emiterea actului de constatare, îl transmite în formă scrisă persoanei supuse controlului și, după caz, organului de urmărire penală sau Serviciului Fiscal de Stat”.

32. Art. 65 Cod administrativ:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Cu referire la termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 242 din Codul administrativ, instanța de recurs reține că recurentul a respectat acest termen, or, încheierea Curții de Apel Centru a fost notificată recurentului la data de 10 noiembrie 2025 și recursul a fost depus la data de 12 noiembrie 2025 (f.d. 26-28).

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând prevederile art. 243 alin. (2) din Codul administrativ a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

37. Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că obiectul prezentei spețe este anularea Actului de constatare nr. 166/23 din 05.11.2024 emis de Autoritatea Națională de Integritate.

38. Materialele cauzei atestă că Actul de constatare nr. 166/23 din 05.11.2024 a fost publicat pe pagina web a Autorității Naționale de Integritate și expediat reclamantului prin scrisoarea nr. 04-23/9641 la data de 05.11.2024 (f.d.4, dosar administrativ).

39. Însă, reclamantul nu a recepționat trimiterea poștală, aceasta la 25 noiembrie 2024 fiind restituită oficiului poștal și ulterior inspectorului cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 5-6 dosar administrativ).

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

41. Potrivit pct. 82 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, în lipsa destinatarului, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală.

42. Conform pct. 102 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, trimiterile poștale, care nu au putut fi distribuite destinatarilor se înapoiază expeditorului în următoarele situații: 1) la expirarea termenelor de păstrare; 2) la cererea expeditorului; 3) destinatarul refuză să primească trimiterea; 4) destinatarul nu este la adresa indicată; 5) adresatul căsuței poștale de abonament nu este indicat sau este indicat incorect; 6) adresa destinatarului indicată pe trimitere este ștearsă sau ruptă; 7) destinatarul este decedat.

43. Punctul 101 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, prevede că trimiterile poștale se păstrează în unitatea poștală, în așteptarea destinatarului, timp de 15 zile calendaristice pentru trimiterile poștale interne și timp de 30 de zile calendaristice pentru trimiterile poștale internaționale, din ziua următoare zilei de sosire a acestora la oficiul poștal de destinație.

44. Instanța de recurs reține că în contextul în care notificarea a fost returnată inspectorului, deoarece nu a fost reclamată, urmează a fi aplicate prevederile alin. (3) al art. 105 Cod administrativ, potrivit cărora înscrisul se consideră notificat odată cu atașarea înștiințării scrise.

45. În speță, Tarlev Petru nu a recepționat trimiterea poștală și nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a ridica trimiterea poștală, deși i-a fost lăsat aviz de sosire pentru a

se prezenta la oficiul poștal și a ridica trimiterea poștală. Astfel, actul de constatare se consideră notificat reclamantului până la data de 25 noiembrie 2024 (data returnării trimiterii poștale către oficiul poștal).

46. În pct. 4 al dispozitivului Actului de constatare s-a indicat expres despre dreptul reclamantului de a-l contesta în termen de 30 de zile de la emitere.

47. Instanța de recurs menționează că în conformitate cu prevederile art.36 alin.(1) din Legea nr.132 din 17.06.2016, începutul curgerii termenului de depunere a acțiunii de către Tarlev Petru, a fost ziua imediat următoare datei calendaristice emiterii Actului de constatare, adică ziua de 06 noiembrie 2024, iar termenul limită pentru depunerea la Curtea de Apel Centru a cererii de chemare în judecată a fost data de 05 decembrie 2024.

48. Mai mult ca atât, deoarece plicul a fost returnat, actul de constatare nr. 166/23 din 05.11.2024 emis de ANI, a fost remis repetat în adresa lui Petru Tarlev prin scrisoarea nr. 04-23/10936 la data de 29.11.2024 (f.d.7, dosar administrativ) și recepționat contra semnătură la data de 11.12.2024, potrivit avizului de recepție nr. DS802052560AS (f.d.8, dosar administrativ).

49. Contrar prevederilor art.36 alin.(1) din Legea nr.132 din 17.06.2016, cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, reclamantul a contestat Actul de constatare la data de 19 august 2025, cu mult peste termenul prevăzut de lege.

50. Art. 36 alin. (1) din Legea nr. 132/2016 are caracter special și stabilește expres momentul de început al termenului. Art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ are caracter subsidiar și nu se aplică atunci când legea specială dispune altfel. Interpretarea instanței nu este restrictivă, ci reprezintă aplicarea corectă a principiilor de interpretare și a voinței legiuitorului. În consecință, termenul de 30 de zile începe să curgă de la data emiterii actului de constatare, iar nu de la data comunicării acestuia, astfel încât motivul de recurs este lipsit de temei.

51. În acest context, instanța de recurs apreciază că susținerile recurentului, reiterate și prin cererea de repunere în termen, potrivit cărora nu ar fi primit comunicarea actului de constatare, au un caracter pur declarativ, nefiind susținute de probe concludente. Or, simpla invocare a nerecepționării actului nu poate constitui, în sine, o justificare suficientă pentru admiterea cererii de repunere în termen, în absența dovedirii unui motiv temeinic și neimputabil care să fi determinat depășirea termenului legal.

52. În acest context, reieșind din prevederile art. 36 alin. (1) din Legea nominalizată, Completul Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Centru întemeiat a respins repunerea în termen a acțiunii și a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Tarlev Petru, în temeiul art. 207 alin. (2) lit.d) Cod administrativ.

53. La acest segment, se va evidenția și jurisprudența CtEDO, care în practica sa constantă a statuat că admiterea spre examinare a unei acțiuni tardive, încalcă dreptul la un proces echitabil al părții în proces, la caz al emitentului actului administrativ contestat.

54. Din considerentele menționate supra și având în vedere că încheierea din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru este întemeiată și legală, Completul Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul.

55. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de către Tarlev Petru, reprezentat de avocatul Vadim Furtună, împotriva încheierii din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizie este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă